

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

9.2.2011

B7-0114/2011

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură
referitoare la creșterea prețurilor la alimente

Hannes Swoboda, Stéphane Le Foll, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Luís Paulo Alves, Daciana Octavia Sârbu, Kader Arif, Kriton Arsenis, Ricardo Cortés Lastra, Udo Bullmann, Leonardo Domenici, Robert Goebbels
în numele Grupului S&D

Rezoluția Parlamentului European referitoare la creșterea prețurilor la alimente

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 18 ianuarie 2011 referitoare la recunoașterea agriculturii ca sector strategic în contextul securității alimentare,
  - având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013,
  - având în vedere Rezoluția sa din 24 februarie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa,
  - având în vedere Rezoluția sa din 13 ianuarie 2009 privind politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială,
  - având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 privind creșterea prețurilor la alimente în Uniunea Europeană și în țările în curs de dezvoltare,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât recenta volatilitate a prețurilor alimentelor și ale produselor de bază a generat îngrijorări serioase cu privire la funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente la nivel european și mondial și întrucât creșterea prețurilor la alimente a afectat cel mai mult categoriile cele mai vulnerabile de populație, atât în țările dezvoltate, cât și în țările în curs de dezvoltare; întrucât prețurile mari ale alimentelor au ca rezultat insecuritatea alimentară pentru milioane de persoane, înrăutățind situația multor persoane care erau deja afectate de insecuritate alimentară și amenințând securitatea alimentară pe termen lung la nivel mondial;
- B. întrucât UE a subliniat, cu ocazia unei recente reuniuni a Comitetului pentru siguranța alimentară din cadrul FAO, problema pe care o reprezintă volatilitatea extremă a prețurilor, iar noii comisii de experți la nivel înalt i s-a solicitat un raport privind cauzele fluctuațiilor de preț și măsurile luate în această privință;
- C. întrucât fenomenele climatice și de altă natură pot determina unele țări să adopte politici protecționiste, astfel cum au arătat recente interdicții aplicate de Rusia și de Ucraina privind exportul de grâu, acestea exportând împreună aproximativ 30% din cantitatea de grâu produsă la nivel mondial;
- D. întrucât producția de alimente la nivel global poate fi subminată în mod regulat de o serie de factori, printre care impactul dăunătorilor și al bolilor, disponibilitatea resurselor naturale și dezastrele naturale, astfel cum s-a observat în 2010 în urma secetei și a incendiilor îndelungate din Rusia, precum și a inundațiilor grave din Pakistan și a inundațiilor recente din Australia;

- E. întrucât schimbările climatice vor avea ca efect creșterea frecvenței acestor dezastre naturale și, prin urmare, destabilizarea securității alimentare;
- F. întrucât creșterea estimată a populației globale de la 7 miliarde la 9,1 miliarde va impune o creștere de 70% a aprovizionării cu alimente până în 2050, conform FAO;
- G. întrucât securitate alimentară nu înseamnă doar existența alimentelor, ci include și, conform FAO, dreptul la hrană și accesul la alimente sănătoase pentru toată lumea; întrucât, devenind mai competitivă, Europa poate contribui la securitatea alimentară globală;
- H. întrucât securitatea alimentară reprezintă o chestiune esențială pentru Europa și necesită coerență și coordonare între diversele domenii de politică sectorială la nivelul UE, și anume PAC, politica energetică, programele de dezvoltare, politicile de dezvoltare și comerciale și reglementarea financiară;
- I. întrucât volatilitatea prețurilor de pe piețele alimentare și agricole a crescut în urma Actului de modernizare a piețelor instrumentelor derivate bazate pe materii prime din 2000, care a dereglementat comerțul cu materii prime în SUA, precum și în urma intrării investitorilor instituționali pe piețele de mărfuri,
1. subliniază că un sector agricol puternic și sustenabil peste tot în UE și un mediu rural înfloritor și sustenabil, asigurat de o PAC puternică, sunt elemente vitale în ceea ce privește depășirea provocării legate de securitatea alimentară;
  2. afirmă că UE are cele mai înalte standarde din lume în materie de producție agricolă și de alimente, punându-se un accent puternic asupra securității alimentare, a calității alimentelor și a sustenabilității din punct de vedere al mediului cu privire la agricultură;
  3. reafirmă că dreptul la securitate alimentară este un drept de bază și fundamental al omului și că există atunci când toți oamenii au permanent acces fizic și economic la alimente corespunzătoare, sigure (din punctul de vedere al sănătății) și nutritive în vederea satisfacerii nevoilor și preferințelor lor nutriționale pentru a duce o viață activă și sănătoasă;
  4. afirmă că UE are o obligație de a-și aproviziona cetățenii cu hrană și că în această privință este esențial să se continue în UE activitățile agricole; atrage atenția asupra veniturilor agricole din ce în ce mai scăzute din UE, cauzate de costurile de producție din ce în ce mai ridicate și de volatilitatea prețurilor, care au un efect negativ asupra capacității agricultorilor de a-și menține producția; subliniază costurile pe care trebuie să le suporte agricultorii europeni pentru a respecta standardele cele mai înalte din lume în materie de securitate alimentară, de protecție a mediului, de bunăstare a animalelor și de muncă; subliniază că agricultorii trebuie să fie recompensați pentru aceste costuri suplimentare și pentru că furnizează societății bunuri publice;
  5. subliniază că persoanele sărace din țările în curs de dezvoltare sunt cele mai expuse la impactul negativ al volatilității prețurilor și al crizei alimentare; invită statele membre, în acest context, să-și reafirme angajamentele pentru obținerea ODM 1 (de înjumătățire a numărului persoanelor afectate de foamete până în 2015), în special prin sporirea cotei

ODM dedicată agriculturii;

6. recunoaște că garantarea unei aprovizionări adecvate cu alimente este un element esențial al securității alimentare, dar admite, de asemenea, că accesul la alimente și prețurile accesibile ale acestora înseamnă să se acorde atenție garantării un standard de viață corespunzător, în special pentru persoanele care nu au suficiente resurse economice, adesea copii, persoane în vârstă, migranți, refugiați și șomeri;
7. subliniază că schimbările climatice și fenomenele meteorologice extreme care cauzează secete și inundații vor diminua probabil resursele naturale și nivelurile producției agricole; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape aplicarea legislației privind schimbările climatice în statele membre și să ia în considerare măsuri suplimentare în vederea adaptării la aceste noi provocări; subliniază necesitatea ca statele membre să îmbunătățească adaptarea la schimbările climatice în sectorul agricol și forestier prin utilizarea instrumentelor financiare existente; subliniază că măsurile de adaptare ar trebui să vizeze o sustenabilitate sporită atât din punct de vedere ecologic, cât și din punct de vedere economic; îndeamnă statele membre să instituie măsuri adecvate de prevenire și gestionare a riscurilor în vederea limitării consecințelor negative ale dezastrelor naturale asupra producției agricole;
8. subliniază necesitatea cooperării în domeniul schimbărilor climatice dintre UE și țările în curs de dezvoltare, în special necesitatea transferului de tehnologie și a consolidării capacităților; subliniază că schimbările climatice și combaterea acestora trebuie să fie introduse în toate politicile corespunzătoare ale UE, inclusiv în cadrul cooperării pentru dezvoltare;
9. consideră că ar trebui să se pună accentul pe sprijinirea și creșterea rezilienței sistemelor care practică agricultura ecologică la scară redusă, a căror producție este destinată consumului local și regional, care reprezintă modalitatea cea mai eficientă și viabilă din punct de vedere ecologic de utilizare a terenului;
10. recunoaște faptul că liberalizarea comerțului de produse alimentare agricole și produse agricole primare a supus micii fermieri, în special cei din țările în curs de dezvoltare, unui număr important de noi provocări; consideră că, pentru a garanta securitatea alimentară, toate normele și acordurile de comerț internațional ar trebui să ia în considerare impactul agriculturii și al accesului la alimente;
11. subliniază faptul că oligopolurile în domeniul semințelor au efecte devastatoare asupra durabilității agriculturii la scară redusă, crescând dependența de un număr limitat de corporații pentru cumpărarea de semințe și de îngrășăminte specializate;
12. consideră că factorii care contribuie la creșterea prețurilor materiilor prime agricole trebuie să fie abordați într-o manieră integrată și cuprinzătoare; subliniază necesitatea unui răspuns politic integrat și a unei strategii cuprinzătoare în vederea abordării chestiunii creșterii prețurilor materiilor prime agricole, care include productivitatea agricolă, dezvoltarea durabilă, siguranța alimentară, comerțul, dezvoltarea tehnologică, precum și energia;
13. consideră că piețele financiare și cele agricole sunt în prezent mai interconectate ca

niciodată; este de părere că doar o reacție europeană nu mai este de ajuns și că Europa ar trebui să acționeze împreună cu țările terțe și cu organizațiile internaționale în ceea ce privește aspecte legate de volatilitatea prețurilor și de securitatea alimentară; prin urmare, este necesară îmbunătățirea urgentă a transparenței și impunerea unor praguri minime pentru operatorii care pot tranzacționa pe piețele de mărfuri de bază;

14. invită cu fermitate G20 să coordoneze la nivel internațional crearea unor mecanisme de prevenire a fluctuației excesive a prețurilor, precum și elaborarea unui regulament prevăzut în mod specific pentru rezolvarea crizei alimentare și agricole; invită G20 să asigure convergența regulamentului privind produsele alimentare și agricole, precum și să includă țări care nu fac parte din G20;
15. invită Comisia să includă propuneri adecvate în revizuirile viitoare ale Directivei privind piețele de instrumente financiare (MiFID) și ale Directivei privind abuzul de piață în vederea rezolvării preocupărilor provocate de piețele de produse agricole și alimentare;
16. susține, în acest context, o revizuire a legislației existente în materie de instrumente financiare, care ar trebui să prevadă o tranzacționare mai transparentă și praguri minime pentru operatorii care pot tranzacționa pe aceste piețe; reamintește că instrumentele financiare ar trebui să fie folosite în beneficiul economiei și să ajute producția agricolă să facă față crizelor și fenomenelor climatice; consideră, de asemenea, că speculațiile nu ar trebui să poată fi o amenințare la adresa exploatațiilor agricole eficiente;
17. subliniază că piețele de produse agricole și alimentare ar trebui să fie accesibile doar întreprinderilor comerciale care folosesc instrumente derivate pentru a se proteja în cazul unor evenimente neprevăzute și că accesarea acestora ar trebui să fie limitată la comercianți și brokeri fără un interes comercial pe aceste piețe;
18. observă că indicele prețurilor pe piețele financiare pentru produsele agricole primare nu a fost niciodată mai instabil; prețurile la produsele alimentare au crescut semnificativ în 2010; conform buletinului lunar al BCE din luna ianuarie, prețul grâului a crescut cu 91%, prețul porumbului cu 57%, prețul pentru soia a crescut cu 33%, iar prețul zahărului cu 32%;
19. subliniază faptul că aceste fenomene au la bază doar parțial date fundamentale de piață precum cererea și oferta și că acestea sunt într-o mare măsură rezultatul speculațiilor; observă că abordările speculative au stat la baza a până la 50% din creșterile recente ale prețurilor; susține concluziile raportorului special al ONU privind dreptul la hrană în ceea ce privește rolul deținut de investitorii instituționali importanți, precum fondurile speculative, fondurile de pensii și băncile de investiții, toate acestea nefiind, în general, interesate de piețele agricole, în influențarea indicilor prețului mărfurilor prin mutările lor pe piețele derivatelor;
20. condamnă ferm activitățile speculative care au drept obiect produsele de bază la nivel mondial, materiile prime agricole și energia, ceea ce contribuie la exacerbarea volatilității prețurilor la alimente și la adâncirea crizei alimentare mondiale; subliniază că nu este acceptabil ca foamea să reprezinte un mijloc de a obține profituri pentru anumite persoane și solicită o reglementare adecvată și o supraveghere eficientă la nivel național și internațional, pentru a preveni încălcarea dreptului la hrană, prin practicarea speculei;

21. invită UE să ia măsuri concrete împotriva sărăciei prin adoptarea unei politici coerente care include domeniul comerțului și domeniul dezvoltării, precum și politicile sale comune în domeniul agricol, pentru a evita consecințele negative directe sau indirecte asupra economiilor țărilor în curs de dezvoltare;
22. subliniază rolul important prevăzut în prezent pentru ESMA în procesul de supraveghere al piețelor de mărfuri; invită Comisia să evalueze capacitatea ESMA de a-și îndeplini eficient funcțiile în cadrul competențelor sale legale; invită Comisia să evalueze posibilitatea de a acorda ESMA mai multe competențe în vederea evitării manipulărilor și abuzurilor pe piețele de mărfuri;
23. subliniază că nu este posibil să se ia măsuri eficiente împotriva fluctuațiilor majore ale prețurilor fără existența unor rezerve de intervenție sau strategice; consideră, prin urmare, că trebuie consolidat rolul instrumentelor de intervenție pe piață în cadrul viitoarei PAC;
24. este în favoarea unor măsuri europene mai îndrăznețe de abordare a problemei legate de speculații, inclusiv printr-un mandat emis pentru autoritățile de reglementare și cele de supraveghere în ceea ce privește limitarea speculațiilor; consideră că instrumentele derivate pe mărfuri sunt diferite de alte instrumente financiare derivate și că acestea ar trebui folosite doar de comercianții care au interese legitime de a proteja mărfurile agricole împotriva riscurilor și de alte categorii de persoane legate direct de producția agricolă reală; invită Comisia să se asigure că folosirea instrumentelor derivate pe produse alimentare este limitată cât de mult posibil la investitorii legați direct de piețele agricole;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.